

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนก่อนและหลังการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา กลุ่มเป้าหมายที่ศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1/9 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ.012) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2543 จำนวน 48 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แผนการสอนที่ใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แล้ววิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows

สรุปผลการวิจัย

1. ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง
2. ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง
3. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยดังกล่าว มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายได้ดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษามีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับประสบการณ์จริง เช่น การทำอาหาร ฯลฯ รวมทั้งกิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาได้ใช้สื่อมาช่วยในการนำเสนอประสบการณ์ หรือเพิ่มพูนประสบการณ์ของนักเรียน เช่น การใช้วีดิทัศน์หรือรูปภาพในการเรียนการสอน ดังนั้น จึงทำให้นักเรียนเกิดความเพลิดเพลินในการเรียน ไม่เบื่อและจำคำศัพท์หรือประโยคได้มากขึ้นกว่าเดิม ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุจิตรา อินทรศรีศรี (2537) ที่พบว่า ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษาสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

นอกจากนั้น กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเปิดโอกาสให้นักเรียนอ่านเรื่องราวที่ตนหรือผู้อื่นแต่งขึ้น ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนได้รับการฝึกฝนเกี่ยวกับคำศัพท์ รวมทั้งเพิ่มทักษะทางด้านความเข้าใจ ทำให้นักเรียนเข้าใจเนื้อเรื่องได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ Allen (1976, cited in Aulls, 1982, pp.128) ที่กล่าวว่า กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเป็นกิจกรรมที่ตั้งอยู่บนเหตุผลทางตรรกวิทยาที่ว่า ภาษาของนักเรียนเป็นตำราที่เหมาะสมที่สุดสำหรับการเรียนรู้ในการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรทิพย์ ปลอดภัย (2534) ที่ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่าน ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับการสอนตามปกติ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษา มีความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนปกติ และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของสุธรา ฉายะณี (2537) ที่พบว่า นักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนภาษาโดยใช้ประสบการณ์ มีความสามารถในการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา มีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง

จากผลการวิจัยดังกล่าว อาจเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ คือ กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเป็นกิจกรรมที่เน้นให้นักเรียนได้นำเอาประสบการณ์ของตนมาเขียนเป็นเรื่องราว ซึ่งประสบการณ์เหล่านั้นอาจจะเป็นประสบการณ์ที่นักเรียนชอบหรือประทับใจ ดังนั้นเมื่อนักเรียนได้มีโอกาสเขียนระบายความรู้สึกนึกคิดของตน รวมทั้งใส่ความคิดจินตนาการแบบสร้างสรรค์ผ่านงานเขียน จึงทำให้นักเรียนเขียนได้ดี ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ Rupley & Blair (1989, cited in Heilman, Blair & Rupley, 1990, pp.290) ที่กล่าวว่า กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาช่วย

พัฒนาการเขียนของนักเรียนที่ด้อยอยู่แล้วให้ดีขึ้น นอกจากนี้ Farr & Roser (1979, pp.458) ได้กล่าวถึงจุดเด่นในกิจกรรมนี้ว่า ในการเขียนเรื่องความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนจะได้รับการส่งเสริม ดังนั้นเมื่อความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนได้รับการส่งเสริม จึงทำให้นักเรียนเขียนได้ดีขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนิสา อุทัยคุปต์ (2542) ที่พบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์โดยใช้หนังสือพิมพ์เป็นสื่อการสอน มีความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ก่อนและหลังสอน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบหลังสอน สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้รับจากการทดสอบก่อนการสอน

นอกจากนั้น การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา โดยเน้นให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ในการเขียน ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินไปกับการเขียน เพราะนอกจากนักเรียนจะได้เขียนเรื่องของตนแล้ว นักเรียนยังได้มีโอกาสวาดภาพ หรือหารูปประกอบเรื่องราว นั้น ๆ ซึ่งเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดสร้างสรรค์ออกมาอย่างเต็มที่ โดยไม่ปิดกั้นความคิดของนักเรียน

3. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์หลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีสอนโดยใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาที่ทำให้นักเรียนสนุกสนานไปกับบทเรียน เพราะเป็นบทเรียนที่ไม่เคร่งเครียด ไม่มีการบังคับ และไม่ได้เน้นทางด้านไวยากรณ์ เป็นการเรียนโดยให้นักเรียนรับความรู้เข้าไปโดยไม่รู้สึกตัว อีกทั้งยังเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ทำกิจกรรมร่วมกับเพื่อน ๆ ไม่ว่าจะเป็นการจัดทำสื่อการอ่าน เช่น หนังสือเล่มเล็ก หนังสือแผ่นพับ โปสเตอร์ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ Mangrum & Forgan (1979, pp.387-388) ที่กล่าวว่า เนื้อเรื่องที่เกี่ยวกับประสบการณ์ทางภาษาจะได้รับการพัฒนามาจากเหตุการณ์ที่เรียบง่ายของนักเรียนเอง ซึ่งจะช่วยสร้างบรรยากาศที่ดีในการเรียนและในห้องเรียน

นอกจากนั้น กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาได้เน้นให้นักเรียนนำประสบการณ์ใกล้ตัวมาเขียนเป็นเรื่องราว ทำให้นักเรียนเกิดแรงบันดาลใจในการเขียน ซึ่งเมื่อนักเรียนมีแรงบันดาลใจในการเขียน จึงทำให้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนเพิ่มขึ้น สอดคล้องกับ Hayden (1971, อ้างใน อัจฉรา ชิวพันธ์, 2535, หน้า 3-5) ที่กล่าวว่า การเขียนจากสิ่งที่ใกล้ตัวเด็ก นับได้ว่าเป็นจุดเริ่มต้นที่สำคัญอย่างยิ่งในการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ เพราะจะช่วยสร้างความสนใจของเด็กให้อยากเขียน อยากรู้อยากเห็นในสิ่งที่เขามีประสบการณ์อยู่ด้วยตัวของเขาเอง ทำให้เกิดแรงบันดาลใจที่จะเขียนงานต่าง ๆ อย่างสบาย จากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ได้สอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สุภาพร ฉายะระติ (2537) ที่พบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยวิธีสอนภาษา

โดยใช้ประสบการณ์ มีแรงจูงใจสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีสอนตามคู่มือแนวการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา

ดังนั้นสรุปได้ว่า การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา มีส่วนช่วยทำให้ความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยเรื่อง การใช้กิจกรรมประสบการณ์ทางภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ครูควรปฐมนิเทศนักเรียนให้เข้าใจระบบการสอนทุกขั้นตอน ก่อนจะมีการเรียนการสอน ทั้งนี้เพื่อให้นักเรียนทราบถึงประโยชน์ที่จะได้รับ และส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในการเรียน

1.2 การจัดกลุ่มนักเรียนไม่ควรเกินกลุ่มละ 5 คน เพื่อให้ทุกคนได้มีโอกาสทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างทั่วถึง และควรคละนักเรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน เพื่อที่นักเรียนจะได้ช่วยเหลือกัน นอกจากนี้ ควรจัดวางโต๊ะและเก้าอี้ให้มีช่องว่างพอที่นักเรียนสามารถเคลื่อนไหวสะดวก เพื่อให้มีโอกาสทำงานร่วมกันและมีปฏิสัมพันธ์กัน

1.3 ครูควรเพิ่มระยะเวลาในการสอนแต่ละแผน เพราะนักเรียนต้องใช้เวลาในการทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

1.4 ครูควรจัดกิจกรรมเพิ่มเติม เช่น เกม ฯลฯ หลังจากนักเรียนได้สร้างสื่อการอ่านเสร็จแล้ว

1.5 ครูควรจะให้นักเรียนสร้างสื่อการอ่านที่หลากหลาย นอกเหนือจากหนังสือเล่มเล็ก หนังสือแผ่นพับ และโปสเตอร์

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัย

2.1 ควรนำเอากิจกรรมประสบการณ์ทางภาษา ไปทดลองกับนักเรียนและนักศึกษา ระดับอื่น ๆ

2.2 ควรมีการทำวิจัยลักษณะนี้ในวิชาอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส ภาษาไทย และภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น

2.3 ควรมีการศึกษาตัวแปรอื่นที่คาดว่าจะได้รับประโยชน์จากการใช้กิจกรรม
ประสบการณ์ทางภาษา นอกเหนือไปจากความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษ ความสามารถ
ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.4 ควรจะเพิ่มระยะเวลาในการทดลองให้มากขึ้น เพื่อพัฒนาการในการอ่านและ
การเขียนของนักเรียน

2.5 ควรมีการทำวิจัยเชิงพัฒนาเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนโดยใช้ประสบการณ์ทาง
ภาษา